

[Oluf Pedersen.]

kan man vel ikke kritisere den højtærede landbrugsminister for, så meget mindre som landbrugsministeren ikke var landbrugsminister dengang. Man må vel også sige, at det er en privat aftale, selvom den blev godkendt af den tidligere regering. Dette regeringens forhold til aftalen vil jeg gerne være helt klar over, det er vist ikke så ligetil. Det kan jo ikke være sådan, at der træffes en privat aftale, og derefter sætter man uden videre regeringen i funktion, så landbrugsministeren springer frem til udsætning for de organisationer, som har truffet aftalen.

Også jeg har været meget forundret over de advarsler, der blev fremsat af Landbrugsrådets præsident imod en kornimport, for at man ikke skulle få for meget at eksportere, og ikke mindre forundret over udenrigsministeren, som overfor udenlandske journalister beklagede, at man manglede afsætningsmuligheder for landbrugsvarerne. Jeg tror, det var dagen, før den højtærede landbrugsminister begrænsede eksporten. Det ser ud, som om den højtærede udenrigsminister og den højtærede landbrugsminister ikke har været i stand til at tale med hinanden. Det er et underligt forhold.

Det er også besynderligt — og jeg forstår godt, at det konservative folkeparti reagerer lidt overfor det — at når der så skal ske en begrænsning af tredielands-eksporten, går det ud over de bedst betalte varer, så at vi mister indtægter ikke alene i kroner, men også i dollars.

Nu blev jeg ikke helt klar over, hvad det var det ærede medlem hr. Aksel Møller ønskede, men det var vel en regulering af det hjemlige marked. Forudsætningen må i så fald vel sagtens være en højere pris på visse produkter og en lavere pris på andre. Jeg går ud fra, at de konservative ikke ønsker en rationering, og kan man finde en praktisk løsning på anden måde, kan der vel ikke under de givne forhold siges noget derimod.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) i, at de udtalelser, som er blevet fremsat af tidligere medlem af tinget hr. Pinstrup, stod mærkeligt til situationen, men forsåvidt overrasker det mig ikke, for når hr. Pinstrup begynder at lege planøkonomi, er det, ligesom når

socialdemokratiet leger planøkonomi: man beskæftiger sig med noget, man ikke har forstand på. Hvis man havde forstand på det, beskæftigede man sig ikke med det, men det er en anden side af sagen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var noget overrasket over de engelske ønsker, og det synes jeg nok der kan være en vis grund til, men det er mærkeligt at tænke på den kritik, man i sin tid fremførte, efter mit skøn med rette, overfor en minister, der havde sluttet en aftale med hensyn til afsætning af flæsk, som gik ud på lavere priser fremover. Nu oplever vi gennemførelse af en aftale, truffet med den daværende regerings tilslutning, med både faldende priser og faldende mængder. Det er vist ikke nogen god måde at lave en aftale på. Man må dog se på, hvordan den vil virke fremover, hvordan den vil virke ind på produktionen, idet de forholdsvis højere priser og de større muligheder for afsætning i øjeblikket fremmer produktionen, og så har man for meget, når man kommer længere frem.

Når det ærede medlem hr. Sønderup, som måske er den egentlige ansvarlige, ønsker at tage landbrugsministerens redegørelse til efterretning, vil også jeg tilråde det under de givne forhold i det håb, som det ærede medlem hr. Sønderup gav udtryk for, at man vil drage lære af det skete fremover.

**Tholstrup:** Det var en ulykkelig situation, da man i 1932 gav ministeren rådighed over den danske baconeksport og ikke fulgte retsforbundets krav om, at produktionen til hjemmemarkedet blev fri, og at der iøvrigt blev fri adgang for enhver til de markeder, som lå udenfor Englandsmarkedet. Jeg var en af de uheldige landmænd, der dengang havde lagt vægt på svineproduktionen, således at jeg også havde svin i min kostald. Da min produktion blev skåret ned til 2 pct., måtte jeg indstille denne form for landbrug. Svinekortene blev jo givet til dem der havde køer og megen jord. Derved blev flæskeproduktionen kunstigt lagt om fra dem, der havde mange svin og forstand på det, til folk, der aldrig før havde interesseret sig for denne produktion, nemlig de, der havde en stor kostald og megen jord, og som var vant til at sælge korn og skummet mælk enten til ost eller til